

Előfizetési ár:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 f. 50 k.

Előfizetési pénzek
valamint minden köz-
lemény a szerkesztő-
séghez S. a. Ujhelybe
bérmentv. küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Nyilt térben egy
sor 10 kr.

ZEMPLEN.

**Közlöny a társasélet,
közgazdaszat, irodalom s humor köréből.**

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor
egyszeri hirdetésnél
5 kr.

Töbszörinél olcsóbb.

Bélyeg díj mindig
30 kr.

Előfizetések és hir-
detések felvételnek
Lövy A. könyvkeres-
kedésében és a szer-
kesztőségénél.

I-ső szám.

január 4-én 1871.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

II-ik évfolyam.

Előfizetési felhívás

a „ZEMPLEN“

1871. II-dik évi folyamára.

A „Zemplén“ az eddiginél bővebb tar-
talommal s tetszetősb 4-edrét alakban fog uj-
évtől megjelenni, egyelőre hetenként egyszer
csütörtökön.

Előfizetési díj:

Negyedévre	1. frt. 50 kr.
Félévre	3 frt. —
Egész évre	6 frt. —

Az előfizetéseknek postai utalvány útján
beküldése, a ezim, lakhely és u. posta megje-
lölésével mielőbb kéretik: hogy a példányokat
kellő mennyiségben állithassuk ki.

Ujévi elmélkedés.

Az ész aristocraticus elbizottságában ön-
maga akarna t. remteni rendszereket, szabá-
lyozni az emberi élet minden működését, s ki-
neveti lenézi az egyszerű ruhába öltözött de az
élet útait jobban ismerő tapasztalt parasztot ...
a természetet.

Pedig a mellőzés megboszulja magát, mert
az egyszerű természet örök törvényei ellen küz-
deni nem lehet, s annak ujjmutatása nélkül meg-
indulni ismeretlen ösvényeken biztos tévedés.

Innét a jelentkező hullámzások és vissza-
esések az emberiség nagy munkájában, mert

biztos talaj nélkül a légből építeni hasztalan
dolog...

Az üres elméletek nem rég uralgó kora le-
hanyatlott, s a figyelmes szemlélő, ki magát
elég távoli látpontra emeli, észre veheti, hogy
mint a „tékozló fiú“ kezdünk visszatérni a ter-
mészet atyai intéseihez s a mennyire fölismer-
heti, ezeket használja az ember legalább rend-
szerei kiindulási pontjául.

A természet legegyszerűbb nyilatkozatai
közzé tartoznak, az emberekben jelentkező s
azokat egymáshoz kötő érzelmek és vonzalmak.

Az új kor mely mindent csak az érdek és
haszonra vezet vissza, ezeket is iparkodott be-
teges kinövéseknek jellemezni, megtagadni s
kebléből erőszakkal mesterkéltén száműzni.

Az idylli időkről, hol a természet korlátla-
nul nyilatkozhatott csak szokások beszélnek
már nekünk, melyek visszavezetnek az e tekin-
tetben oly szép multakba, s rendesen oly kelle-
mes hatást gyakorolnak ránk.

Oly szép szokásokat hoz évenként magával
a karácsony ünnepe is.

Érdekes különösen nagy városban szem-
lélni a hatást, mit a karácsony estvéje előidéz.
Ez a kereskedők szürete s a következő napokon
elég munkát adhat nekik a pénzsámlálás. Az
utczák megtelnek ilyenkor zsibongó tömeggel,
minden kirakat egy-egy látványosságot képez.
hol, ha órák hosszáig nézegetünk is még mindig
fedezhetünk föl valami szépet, újat. Előkelő
urak, a réz pénz emberei s ácsorgó gaminok egya-
ránt találgatják mit volna jó megvenni; ... hisz
nézni mindenkinek ingyen szabad .. Aztán fel-
fel tűnik a töménytelen csomag, fenyő sudár, s
apró csecse beçse, kísérve édes titkot rejtegető s
meglepést tervezgető arczoktól.

Szeretnők mindegyiket követni s átélni az ártatlan örömeiket, miket e rendkívüli, e várva várt est okoz paloták, ... árvaházak, ... s gunyhókban.

Sajátságos vonzalom heviti az embereket egymás iránt, mindegyik örül a másik örömeinek, elveti magától az önzést s áldozatokat mutat be a „szereket” érzelmének.

Oh mért nem lehet az állapot, — melyhez az emberek csak a multak hagyományos szokásain s csak rövid időre jutnak — örökös? — mért teszik szándékosan ideiglenessé mulóvá, mi nekik boldogságot szerez? — mért nem állhatunk folyton egy oly karácsonyfa kedves ágai alatt, melynek a szeretet képezné kiolthatlanul lobogó lángjait, egyesítve az egész emberiséget egy boldog családdá?!!... .

Igen! önző az ember, még boldogságot is csak haszonból szokásból kikíván egymásnak. — Kéményseprő, levélhordó, mesterinas, kapus, mosóné s tudj' az ég mi minden nátio nem jelenik meg e napokban, a sokat mondó jóakaratu mosolylyal és tiszta sziv vagyis zsebből eredő kívánságokkal tudunkra adva, hogy „itt az ujév”

„Itt az ujév”!!..

Komoly és ünnepélyes érzelmeket ébreszt fel bennünk az örökkévalóságra gondolni, melyet a végesség korlátai közt mozgó emberi ész időszakokra darabolt magának, s melyből most letünik egy év s nyomába egy másik ismeretlen lép..

Egy perczen halál és föltámadás...

A haldoklóknak rendesen életével szoktak foglalkozni az emberek. Mennyi eseménydusát tartalmazott a lefutott év jó és rosszban egyaránt. Sok történt, mi máskor évtizedek műve csupán.

Még lázzal lüktet Európa ereiben a vér, s kik most élünk, igazán izgalmas időkben jutottunk a földtekére, láthatunk átalakulásokat, minőket kevés nemzedék ér el.

Nemzetek nemzetekkel szemben küzdenek óriási harcöt, hogy a levegő nem képes jajjaitkat, a föld véröket befogadni... Ember ember ellen állatiasságba süllyedve köszörüli fegyvereit,.. Alattomos diplomatia titkos cselszövényeket készít milliók sorsa fölött.. A rút, kiélt zsarnokság a rég megjövendőlt fényes tekintetű eszméket — mint egykor Heródes a kisdede-

deket — születésüknél akarja megölni, félve, hogy birája kél fel, féltve a koronát.

S mindez 1870-ben történt.

De nemcsak az összeség sorsával foglalkozhatunk, — minden egyes embernek megvannak saját élményei, s a Silvester éj oly alkalmas az emlékek s elmélkedésekre. Végig vonul lelkünk előtt egész sora a képek és alakoknak, melyekben a lefolyt év egyes eseményeire ismerünk. — a legtöbb ember előtt több árnykép mint fényes alak vonul el. Árnyak, minők az önmagától futó lelki meghasonlás... a szemrehányó mulasztás... a saját keblét fölszakgató fájdalom. . az elképedt beesett arcu nyomor. . s más gyászos alakok, emlékek!!

De az óra éjfélét ütött, üzzük el a kisérteteket. A lefolyt év után már becsukodott a mulandóság miudent elnyelő ajtaja. A holtakról vagy jót vagy semmit, dobjuk el tehát a kellemetlen emlékeket s a szépeket megtartva, üdvözöljük az új évet, siessünk a hajnal felé.

A multtal az emlékek, a jövővel a reményköt össze... Reméljük tehát, hogy minden harcban a jónak az igaznak győznie kell utoljára is, a rossz, a jogtalan fölött.... Reméljük, hogy a természet által kijelölt s az ész által fölismert szentségtelen kéz többé nem ér föl... Higyjük, hogy az eszmék, melyeket századok érleltek meg, s melyekért millió sziv eped feltörök még magukat a láthatárra, hogy elüzzék a ködöt az éjszakát s hogy soha ne száljanak le... Higyjük s ohajtsuk mindezt s kívánjunk egy a szabadságért, létért s nagy eszmékért küzdő nemzetnek is babért, győzelmet, mit nagy Petőfink oly ihlet és b zonyossággal jósolt meg:

Mert győzni fogsz dicső respublika
Vessen bár ég és föld elődbe gátot
Miként egy uj, de szent Napoleon
Meghóditod majd a kerek világot.

Vajha e jóslatnak teljesedési ideje most következne be! Kívánjuk, ölelje át szeretet, béke az egész világot.

Végre még én is egy bucsú üdvözlettel zárom be soraimat. Ne ijedj meg kedves olvasó s ne nyulj türelmetlenül zsebedhez; egy önzetlen barátod kíván neked tiszta szivből „Boldog új évet.”

H. Kálmán.

A miskolczi első és második kiházásító-egyletnek a hazai nagy közönséghez intézett felhívása.

Az első sikeres nagy lépés a jótékonyosság nagy mezején, az első kiházásító-egyletnek megalakítása, anyagi és erkölcsi hitelének megállapítása, a nagy közönség részvéte, különösen pedig az ez irányban több oldalról felénk hangzott ohaj: ellenállhatlanul ösztönöztek, hogy a féluton ne állapodjunk meg; eredeti tervünket vigyük következetesen keresztül; — alakítsunk az első mellett — ettől független, evvel rokon — második kiházásító-egyletet is.

Ennek tervezése mellett is hármasszoros tapasztalat, hármasszoros gondolat voltak irányadók.

Szomorú tapasztalat: hogy a tehetetlen kisdetek közül, különösen a leány gyermekek nevelése, jövőjük biztosítása körül, kivált azon legszánandóbb esetre gondolván, ha órangyalukat kipótolhatlanul elvesztették, s a világba mintegy kidobtatva, abban tám-, vezető, óvó, szerető őrszellem nélkül közt hanyatnak, vettetnek: nem oly lelkiismeretes a szülői munkásság, nem oly áldozatkész a sz. fogadást tett keresztiszülő, nem oly gondos a könyörülő szeretet, mint azt az ő családi boldog vagy boldogtalan létet alkotó anyai és honleányi hivatásuk megkövetelné; hogy különösen a szegényebb sorsu szülők éppen akkor, mikor a gond élvé, az öröm imádatá fokozódik, s a szülői önfeláldozó évtizedes gyötrődés jutalma elkövetkezett: gyermekeiknek szabadszárnyra s a szerető hitestárs kebelére bocsátása alkalmával megkivántató költségeket a kevés megtakarítottból nem fedezhetvén, drága kamatra felvett kölcsönpénzzel kénytelenek a gondot gyötrődésre, az örömet keservé változtatni és Isten, ember és saját gyermekeik előtt elszégyenülni: — hogy a nevelés, a korszellem hangos kívánalma, a közművelődés hatalmas igényeivel szemközt nem kielégítő, minek fő oka a családi életnek istenfélelemben, a magánintézetek nagyrészt csak az anyagi érdekek feneklett gépilégs, szemkápráztató törekvésből kisugárzó lelki szegénységen kívül, főképen az e nevelésről gondoskodó egyháztestületek anyagi tehetetlenségében s abban rejlik, hogy az ősi szokást hűen megtartva, ez az utolsó gond, erre csakis az utolsó garas fordítottatik.

Kedves gondolat: hogy a kiházásító-egyletek, még a különben hanyag, lelketlen szülők és keresztiszülőkből is felkölrik a jól gondoskodni vágyat, a takarékoság erényét, s módot nyújtanak a legszegényebbnek is fillérek, olcsó pénz árán, forintokat szerezni, nagyobb összegre biztosítani kedvesét; hogy nagyobb összeg nyerhetőségek bizonyos tudata erősen ösztönzi a fiatal lelket: jónak maradni, takarékosnak lenni, bátorítja a családi erényes élet-

nek a tiszta szeretet által keresésére, mert van mire támaszkodni, lesz miből fedezni a kezdő házasi új élet okvetlen szükségait; — hogy ez egyletek, a részvényes tagok követeléseim felül rendelkezésük alá esett évi nagyobb jövedelmeik feleslegéből, gazdagon felsegíthetik a jótékony, különösen a nevelési célokat, kiapadhatlan forrása lehetnek a sok irányu felsegítő szeretetnek.

E tapasztalat, e gondolat s az első kiházásító-egyletnek sikeresen jótékony működése, bátorságot, kitartást, akadályokkal szembezálni tudó erőt kölcsönöztek, sem időt, sem munkát nem kimélni itt, hol oly soknak boldogulása, az erkölcsnek megtartása, jövőjük némi részben biztosítása s együtt a jótékony intézetek felsegítése, a kegyelet és hála növeléséről van komoly szó.

Mi megtettünk s megteszünk ezutánra is mindent, mi csak kitelik csekély erőnkéből: a nagy közönségen a sor bemutatni, hogy törekvésünk az ő törekvése, célunk az ő célja.

I.

A második kiházásító-egylet alapszabályainak kivonata:

1. Célja: a szülők, gyámok, rokonok, pártfogóknak stb. módot nyújtani, hogy kedveltjeik nőszülése, vagy férjhez menetele alkalmára, az időközi csekély összegű befizetgetés könnyű útján, legkevesebb 200 o. é. frt. biztosítsassék.

3. A tagok felvétele. Minden Miskolczon vagy vidékén lakó szülő, gyám, rokonnak stb. szabadságában áll fi vagy nő gyermekét, pártfogoltját valláskülönbség nélkül az egylet tagjai közé, születése órájától élte 10-ik évéig bezárólag felvétetni.

4. A tagok kötelessége: a születési vagy keresztlevél előmutatása mellett:

- a) beiratási díj fejében 2 frtot;
- b) a felvétel alkalmával kitűnt minden kor év után 2 frtot;
- c) minden 1/4-ed évben 50 krt;
- d) minden házassági vagy nőszülési esetén, a beiratáskor 1—4 év közt levők 20—20 krt., az 5—7 év közt levők 25—25 krt., a 8—10 év közt levőknek 30—30 krt. fizetni.

f) minden illetéket a pénztárnoknál lefizetni.

5. A tagok száma: korlátlan. Hatszáz taggal megalakul.

6. A tagok jogai: Ezeket a befizetgetők gyakorolják személyesen. Pontos fizetgetés esetében következő jogokkal bírnak:

a) ha a biztosított tag férjhez megy v megszűnik, az egyleti díjat (VII. g. a.) hiány nélkül megkapja.

b) ha a biztosított tag 20-ik életévét meghaladja s még nem ment férjhez a IV. 4. d. illeték fizetése alól felmentetik, azonban a IV. 4. c. alatti fizetni köteles:

c) ha a biztosított tag 25-ik évét betöltötte s

férjhez nem ment vagy meg nem nősült, ez esetben az egyleti díjat levonás nélkül megkapja.

d) ha a biztosított tag 5 éves kora előtt lett az egylet tagjává a legalább is egy éves tagsága után a biztosító elhal s helyette új biztosító nem akadna, ez esetben az egyleti igazgatóság fog befizetgetőről gondoskodni.

e) ha a biztosított tag elhal, a befizetett összeg, a beiratási díj kivételével, — magának a biztosítónak személyesen visszafizettetik.

9. Az egyleti díj

a) nagysága a tagok számától függ. Az illetőknek biztosítottak

600—800 tag mellett	200	frt.
801—1000 „ „	250	„
1011—1200 „ „	300	„

b) kifizettetik az illető biztosító vagy biztosított tagnak: ha személy azonosságát mindkettő kimutatta; ha az esketési levelet bemutatta, ha minden tartozásait az egylet irányában lefizette.

16. Az egylet vagyona soha szét nem osztható a részvényesek között, hanem és mindenkor jótékony és emberbaráti célokra lesz fordítandó.

Jegyzet: 1. Ezen egylet 1871 jan. 1-sején lép életbe.

2. A tagok felvétele és a részvény könyvecskének kiállítása az elnöknek teendője; a befizetés pedig a pénztárnoknál történik.

3. A helyben lakó befizető köteles az elnök és pénztárnoknál személyesen megjelenni. A vidékiek levél által is nyerhetnek részvény könyvecskéket.

4. Az illető gyermekeknek korévei, melyek után alapszab. 4 b. szerint 2—2 frtot kell egyszer mindenkorra lefizetni, a születési és felvételi napok összevetéséből számíttatnak ki. Az ekként kiszámított koréveken felül levő kerek hónapok, ugyszintén a felmaradt napok után, mely utóbbiak egy egész hónapnak vétetnek, 20—20 kr. fizetendő.

5. A 1/4-ed év alatt a polgári év rendes negyedei értetnek. Ki az évi évnegyednek bármely hónapjában, napján iratja be pártfogoltját, tartozik az egész 1/4-ed évi illetéket 50 krt. megfizetni.

6. A házassági díjak fizetése 6—7 év múlva kezdődik, a midőn a most beirt 10 évesek 16—17 éves korukat érvén el, ezek közül férjhez mehet 4—5. Az első 7 évben tehát a 1/4-ed évi 50 kronon felül mit sem fizetnek a részvényesek. Legolesőbban jutnak a díjhoz azok, kik az első évben iratják be kedveseiket.

7. Ez egyleti tagok 10 éves korukat érvén el, felvehetők az első egyletbe is és így a kettőben 600 frtig biztosíthatók. A jelenleg 10 évesek most is már felvétetnek mind a két egyletbe.

8. A diszesen kiállított részvénykönyvecskéért 30 kr. fizettetik.

(Folyt. köv.)

Mariska nem köznapi gyermek.

Mariska nem köznapi gyermek.
Óh ő különös valami!
Hallanád csak a kis lugasban!
Ugy reggelenként dallani! —
Pengő gitárnak csábos hangja
Hangjához csak repedt fazék,
Elmulik rá a férj haragja
S derültté lesz a bosszus ég!

Mariska nem köznapi gyermek —
Óh ő különös valami.
Midőn mindenki mélyen hallgat
Ő még tud ujat mondani! —
Czipőjét innen-onnan vette,
Keztyűje csak hat és feles,
Nyakán a gyöngy Chinát bejárta!
(Mereszd szemed Demosthenes!)

Mariska nem köznapi gyermek —
Óh ő különös valami!
Nem is hiába ideálja
Hirneves költőnk V. Dani! —
A holdvilággal minden este
Enyelgve néz farkasszemem.
Szerelme is, mely kontyba vitte,
Palánkon át keletkezett!

Mariska nem köznapi gyermek —
Óh ő különös valami!
Egyszer oppordnista, máskor
Türes szélsőbaloldali! —
Keresd fel jámbor, hogyha eddig
Személyét még nem ismeréd!
Keble oly forró, mint a kályha
Mégfőne rajta egy ebéd!.

Mariska nem köznapi gyermek —
Óh ő különös valami!
Oly vékony mint a czérna, s férjét
Papucsban tudja tartani!
Pedig nem is sir, mint más asszony
A gyáva könny nem fegyvere,
Zavart szemét függeszti rád csak,
S mély szájalommal vagy tele!

Szóval Mariska égi gyermek —
Dicső fenséges valami!
Hálátlanság, hogy nem keresték
Fel még a költők dalai. —
Lantot ragadtam, bün — mulasztás
Ne nyomja árva lelkemet!
De őt kellőn megénekelni
Halando lénynek nem lehet!!

Gercsolyi Aurél.

A csaták kísérői.

Egy hamburgi lap jellemző leírást hoz azon egyéniségekről, kik a háboru színhelyéhez közvetlen, vagy közvetett vonatkozásban állanak. A jellemzésből a következőket emeljük ki:

A markotányosokat és markotányosnékat mindenütt föl lehet találni a csatatéren. Ezek leginkább kiszolgált katonák kik már képtelenek a szolgálatra; a katonákkal ezért bajtársi lábon állanak. Nem igen hallani fölőlök panaszt. Hanem az ugynevezett vad markotányosok, kik katonai legitimitáció nélkül követik a sereget, igen gyanus személyeknek tekintenek, s a csendőrök éles figyelmét vonják magukra. Már igen számos eset fordult elő, melyben ezek az elpusztított falvakban raboltak és az elrabolt ételeket és italokat ismét drága áron eladták. Sok közülök már halállal lakolt. A markotányosné a markotányos neje, rokona vagy kedvese. De oly költői alaknak épen nem mondható, mint az „ezred leánya“ czimű darabban látjuk, sem szépség, sem kecs, sem különös ruházat őt nem ékesíti, fűrtjeit kaczerul feltett kalap nem takarja be, durva, határozatlan színű kendő takarja a napbarnította és széledzette arcot, mely minden szépséget nélkülöz. És ha ajkai megnyílnak, nem Luccának kedves, bájdus hangjait halljuk, hanem durva szavakat, mély hangot és rekedt nevetést, mely eloszlat minden illúsiót. A háboru nem szelidít meg a durva szenvedélyeket, és a mint elvonult az ellenség a csatatérről, azonnal föltűnőnek oly alakok, kiket a rablás állatias ösztöne vezet a néma harcztérre, Pislogó mécsesek lépnek elő, és sompolyogva mennek a holtakhoz, hogy azokat kirabolják. A zordon halális térkép nem ijeszti őket, sem azon félelem, hogy elfogatni és agyonlövetni fognak.

Ezen éjjeli alakok a marodeurök, vagy — mint nevezik őket — a csatatér hyénái. A halott ruházatait fölszakítják, és pénzt és értékszereket keresnek nála. Ha ujján gyűrű van, azt irgalom nélkül levágják. Így halad holttetemről-holttetemre, s ha meglátja a közelgő egészségügyi csapatokat, melyek ezéjja a sebesülteket fölkeresni, tüstént kioltja a mécses, és mint a macska elsompolyog valamely bokorba vagy egyéb buvóhelybe.

Kémekben sincs hiány, kik elfogatva a haditörvényszék elé állítatnak és agyonlövetnek. A kém csak akkor megvetendő, ha pénzért teszi szolgálatait, kivált, ha az ellenséges táborhoz tartozik. Ma mint paraszt, holnap mint gavallér, vagy mint pap jelentkezik. A paraszt nép ruhájába is igen gyakran bebuvík, és nem rég egy fiatal francia kém fogatott el, ki mint öreg törődött asszony az erdőbe ment fát szedni.

Az önkéntes tolmácsok, kik különböző hadtestek mellé sorakoznak, ma már nem oly számosan vannak, mint háboru kezdetén; nyelvismerteiket sok alkalommal, mint például requisitiónál, hadi tör-

vényszéki üléseknél, alkudozásoknál igen nagy haszonnal lehet alkalmazni.

A csatafestők és rajzolókat azonnal föl lehet ismerni művészies külsejükről, és kényelmes ruházatukról. Egy magas fatörzsön ülve és a rajztáblát kezükben tartva, nagy sietséggel örökítik meg a csatatér scenáit. A katonák, mint gyermekek, örülnek, ha alakjaikat leábrázolva látják, örömük kétszeres lesz, ha hallják, hogy a „képes ujságokban“ meg fognak jelenni.

Azon alakok közül, melyek még feltűnnek, a touristák megemlítendők. Ezek leginkább valamely város bevétele után mutatkoznak, és a kíváncsiság az egyedüli indok, mely őket ezen fáradaimakra vezet. Mindenféle hadiszert, összetört fegyvert, golyót kíváncsian összegyűjtenek táskájukba. Az angolok persze nem hiányoznak. Azonnal meglehet ismerni őket abnormis ruházatukról, nehéz eszimaikról és phlegmaticus járásukról.

Végre még a haditudósítók érdemelnek említést kik szintén nem csekély számmal vannak és minden, kíváncsian feljegyeznek.

A D.

A francia sebesültek enyhítésére Róth I.
Pest városához czimzett étkező helyiségében, egy barátságos összejövétel alkalmával adakoztak:

Löcherer Mihály	10	frt.
Bernáth Elemér	11	„
Egry Elek	2	„
Stépán Gábor	1	„
Pilisy Zsigmond	5	„
Barna Bertalan	11	„
Nagy Gyula	5	„
ifj. Farkas Lajos	5	„
Dókus Gyula	11	„
Kun Frigyes	5	„
Pilisy Ferdinand	5	„
Matolay Etele	2	frt 50 kr.
Nyomárkay József	1	„
Nyomárkay Hugo	5	„
Füzy Kálmán	1	„
Roth Ignác	2	„

Összesen: 82 frt. 50 kr.

Mely összeg a „Zemplén“ szerkesztőségének adatván át, az általunk a pesti francia konzulátushoz beküldetett.

Évi kimutatás

a zemplénmegyei kórházban 1870-ik évben ápolott betegek létszámáról.

I. Az egész év lefolyása alatt felvétellett férfi 288, nő 78, összesen 366.

	róm. kath.	178
II. Vallásra nézve volt:	ref.	77
	gör. kath.	78

II. Vallásra nézve volt:	evang.	20
	izr.	15
III. Lakhely szerint:	megyebeli	241
	külmegyei	88
	külországi	37
IV. Gyógyeredmény:	gyógyult	289
	javult	34
	meghalt	22
	visszamaradt	21

A halálozási nagyobb szám onnan ered: hogy gyakran minden hajlék nélküli haldokló betegek hozattak az intézetbe.

S. a. Ujhely, január 1-én 1871.

Dr. SCHÖN VILMOS,
kórh. főorvos.

TÁROGATÓ.

— Gróf Andrássy Gyula, miniszterelnök ő excája f. hó 2-án, reggeli 8 órakor, négyes fogatu szánon Terebesről S. a. Ujhelybe érkezett s a vadász-kürthöz czinzett vendéglőbe szállt, azonban egy félórai mulatás után, váltott lovakon ismét tovább T. Dobra utazott.

— Multkori számunknak a toronyóra megigazittatását sürgető soraira Székely Károly, mint ez óra felügyelete és szabályozásával megbízott órától azon szóbeli nyilatkozatot vettük: miszerint e tekintetben ő köteleességét pontosan teljesíti, de a felelőséget kénytelen magától elhárítani, a mennyiben az illető felügyelőségénél több ízben hiába szorgalmazta az óra fölött levő ablak-redőnyök kiigazittatását, amelyen keresztül az egész óramű belső szerkezetét ellepte a hó; hiába sürgette továbbá a harang tengelyének felemelését, mely a huzamos használat folytán annyira alászállott: hogy az ütő kalapács a harangot nem érintheti. Ezen sarkalatos hiányok mellett még azt is fölemlíté: miszerint az órához vezető lépcső szintén a legrosszabb állapotban van, s az arra fagyott hó miatt, reá nézve a felmenés mindig életveszélylyel jár. Székely K. ur érdekében tartoztunk a nyilatkozat közzétételével, s tettük ezt annyival inkább; mert a bajnak gyökér okára jöttünk, s ismételt esetben tudni fogjuk fagyverünk élet hova irányozni. Szeretjük azonban hinni: hogy e kellemetlen funkciótól az illető felügyelőség fel fog bennünket menteni.

— A zempléni ifjak bálja — mint értesülünk — f. h. 25-én fog megtartatni. Mádor pedig az ottani ref. iskola megnyitási ünnepélyére 15-én, Radics zenekarának közreműködése mellett szintén fényes bál rendeztetik.

— Erős földrengés volt decz. 21-én esti 4-5 óra közt Szigeten és vidékén. A lökés délnyugatról északkeletnek irányult, s mintegy két másodpercig tartott.

— A sikamlós járdáknak hamuvali behintését meghagyó rendelet igen helyesen történt a hatóság részéről, csak az a kár: hogy e rendeletnek nem minden háztulajdonos tett eleget, s mármost ugyan vele az ember: hogy egy kissé kitöri a nyakát, azután egy darabig megint ki nem töri. Nem ártana még egyszer föl melegíteni a rendeletet.

— Csörgön egy csinosan öltözött ur a napokban behajtatott a vendéglőbe és ott maga, valamint kocsisa és lovai részére ellátást rendelve meghalt, másnap reggel azonban, mielőtt még a vendéglős felébredt volna, ennek fehérműi és más értékes tárgyait össze szedve, észrevétlenül megszökött. Így azután könnyű csinosan öltözködni.

— A lutheránusok Debreczenben, kik eddig a helvét hitvallásuakkal egy egyházat képeztek, most külön akarnak válni. Az egészben semmi meglepő sincs, de van egy keringő rémhírben, mely szerint az új egyházban német nyelven fogna tartatni az isteni tisztelet, Ha e hír valósulni talál — min a „Debreczen“ kétkedik — akkor nem marad egyéb hátra mint Bismarkot rá azonnal Debreczen városdiszpolgárává megválasztani.

— M. Szigeten az első álarozos bál e farsang folytában fog megtartatni. Rendezi Miklósi, az ottani szintársulat igazgatója. Király Helme cz pedig kapja magát, s a tavali, harmadfél álarozost számláló bál sikerétől felbátorodva, a karnevál alatt 3 debardeur bált arrangiroz.

— Az ujhelyi takarékpénztárnál segédkönyvelői állomásra, közszeretben álló barátunk Fekete János válatzatott meg.

— Méltán feltűnhetett sokaknak: hogy lapunk mult évi számaiban egy árva szóval sem emlékeztünk meg városunk viselt dolgairól, hanem hát e látszólagos indolentiát tanúsító rejtély kulcsa azon egyszerű körülményben rejlik: hogy mink nem lévén városi képviselői tagok, a közgyűlések tartása mindig tudomásunk körén kívül esett. A világeért sem követeljük magunknak e tekintetben az egyenes értesítést, de igen is fölkérjük a városi tisztelet hatóságot: sziveskedjék az 1848-iki törvények szellemében eljárni, t. i. a közönséget a gyűlések tartásáról, más városok példájára, falragaszok útján értesíteni, ekkor aztán köteleességünknek tartandjuk mi is megjelenni: hogy a hallottakat följegyezve, lapunk útján átadhassuk a közügyek iránt érdeklődő nyilvánosságoknak.

— Egy toronyai születésű szuplikáns pataki diák Lütke és Ladmacz közt megfagyva találtatott. Alkalmassint igen belehetett törülközve az atyafi. mely állapotban csekély foku hideg is könnyen az oldalbordájához fagyasztja az ember tüdejét.

— A sárospataki hittanhallgató ifjuság 1871. év január hó 28-án Sárospatakon, a városház teremében Radics Vilmos zenekara közreműködése mellett az ifjusági betegsegélyző-egylet javára táncvigalmat tartand. Belépti díj 1 frt. Kegyes adományokat köszönettel fogadtatnak.

A szerkesztői papirkosárból

kezdő poéták rettentésére kiszedegette. Lapadosz.

Tavaszhoz.

I.

Csak már tavasz volna,
Csak már enyhébb lenne
Pipiske dalolna...
Lepke lengedezne,
Fecske csicseregne.

Füvek labdázának,
S bájos falvi hölgyek
Ibolyát hoznának
Melyek ott a völgyek
Rejtekeiben, tölgyek

Alatt felvirulnak,
Gyöngyvirágok mellett...
S ne látnám e komisz
Jégesináló telet
Itt a fejem felett.

K. TIHAMÉR.

II.

Talány.

Első tagomnak két betűje van
Megtalálható az a-b-c-ban.
Második tagom egy jó ha forr,
Megvidul tőle halotti tor.
Egészem a világot járja...
Nem gátolja tengerek árja.

Megfejtés: **Kóbor.**

(de ezt ne tessék előre kiírni)

Szerző: **Görög Miska**
Zomborról.

Zempléni adomák.

1848-ban a mádi nemzetőrök fölött szemlét tartott a kerületi zászlóalj parancsnok. A százados, mint dukál a szemle kezdetével „Vigyázz” és „Tiszteleg”-jet vezényelt, mire a sorfalat képező nemzetőrök fegyvereikkel (melyek nagyjából kovás „disznólábak”-ból állottak) az akkori vezénylet szabványai szerint megcsinálták a hármaskatonai tempot. Amint tehát az őrnagy a sorfal előtt szemlére indul, pillanatra megáll egy ottani, akkoriban kocsmáros zsidó előtt, aki is — személyes ismeretség-

ben lévén az őrnagygyal, — s mert nem hitte részéről egészen kielégítőnek a katonai tisztelgést, kezében fegyverével egész naivul meghajtotta magát, mondván: „Alá szolgálja!”

*

Szintén Mádon történt. Egy zsidó lakodalom alkalmával erősen táncolták az egykor divatos czipperlit, a többek között egy fiatal zsidó hadnagy is törte magát egy „sárgarépa” nevű kocsmáros tetszetős leányával Szálikával, azonban a nagy entuziasmusban valahogy megsiklott hadnagy uram lába, lebukott s magával rántá a zsidóleánykát is, és pedig oly szerencsétlenül: hogy lábát harisnyáján keresztül éles sarkantyújával megsebezte. Erre rögtön összefutott az egész lakodalmi frekvencia, s nagy szörnyűködés között mindenik saját doktori tudománya szerint ajánlott recipét. P. gyógyszerész, ki szintén jelen volt, a sok badar beszédet megsokallva, azt mondá: „Eh! egy kis kollodium neki, s aztán punktum, ismét táncolhat tovább”. Ezt hallva Lefkovits, egy különben igen talpra esett lábtyu művész, a politikus suszterség sértett indignációjával a gyógyszerész elé ugrik s azt mondja: „Khérem, nem kell arra Khollegium”.

Talányok.

I.

Három tagból állok
Elsőm ketteje:
Sokféle, s leginkább
Könyvben a helye.
Végző tagom nélkül
Egy gazda sincs tán.
Ily nevű főpap is
Élt már e hazán.
Egészem pedig egykor, régen,
Ósatya volt-e tisztes néven.

II.

Beszéd beszéd
Beszéd beszéd
Beszéd beszéd
Beszéd beszéd.

Sok.

(Megfejtési határidő jan. 10.)

Előbbi talányunk megfejtése: I. **Gözmalom**;
II. **Borúth Elemér**; III. **Zászló**.

Helyesen fejtették meg:

Az 1. és 2-at Eesedy Balogh Mariska. A 2-at
Mudry Pálkuthy Janka. A 2. és 3-at Albert Pál. A
2-at Weisz Sarolta. Az 1. és 3-at Juhász Jenő.

KOLENER JÓZSEF,
kiadó társ.

IFJ. FARKAS LAJOS,
szerkesztőtárs.

BORÚTH ELEMÉR,
felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos.

HIRDETÉSEK.

Mély tisztelettel alulírott, van szerencsém a nagyérdemű t. cz. közönségnek tudomására hozni, miszerint most újonnan nyitott, s nagyban felszerelt

b ú t o r - r a k t á r a m :

melyben kész behuzott, s behuzatlan garniturok, sifonok, ágyak, asztalok, mosdó-szekrények, credenczek, — s különféle esztergályos műtárgyak a legjutányosabb áron kaphatók.

Azonkívül mindennemű ócska bútort, helyben és vidéken — kijavítás, el- vagy becserélés végett elvállaltatik.

Ezeket, valamint minden e nembe vágó műtárgyakat a legnagyobb izlésteljes választékban pontos kiszolgálattal mellett ajánlja a t. cz. közönség kegyes pártolásába.

Schwarcz Ignác,

kárpitos és szattlermester.

Raktáram helyisége: kis-piacz-uteza Csehy-féle ház.

2-10

Árlejtési hirdetés.

A nagyméltóságú magy. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak 1870-ik évi augusztus 19-én 11551. sz. alatti leiratával a leégett nagy-tolesvai gör. kath. templom kijavítása s újtorony építése, — a 3207 frt. 87 krra menő építési költségeknek a vallás alából leendő fedezése és a hivek által teljesítendő 665 kézi és 356 igás napszám mellett engedélyeztetett.

Ezen építési munkálatokra nézve a tolesvai gör. kath. paplaknál tartandó nyilvános árlejtés határnapjául 1871-ik évi januárhó 23-ik napjának reggeli 9 órája tüzetik ki.

Az építkezési tervek s föltételek addig is megtekinthetők Tolesván a gör. kath. lelkész urnál.

Kelt S. a. Ujhely, decz. 21-én 1870.

Koczok László,
megy. mérnök.

2-3

Mindennemű hirdetmények

felvétetnek és a

legolcsóbban közöltetnek.

A „ZEMPLÉN“ kiadó hivatala.

☛ Közlésre szánt hirdetményeket Lövy A. könyvkereskedése is elfogad. ☚